

המאמר לקוח מתוך החוברת

מיניות וזוגיות בקרב אנשים עם מוגבלות שכלית התפתחותית

יולי 2020

עורכות ראשיות:
ד"ר עדי לוי-ורד,
גב' נגה חן
מכלול - יחידת הערכה
ומחקר, קרן שלום

מיניות וזוגיות בקרב אנשים עם מוגבלות שכלית התפתחותית

חוברת העשרה

שותפי עריכה

• ענת פרנק | מנהלת תוכן - תכניות ייחודיות, שירות
להערכה והכרה, אגף הערכה, הכרה ותכניות, מינהל
מוגבלויות, משרד העבודה, הרווחה והשירותים
החברתיים.

• שרון גנות | מנהלת ידע ומחקר, קרן שלום.

מאת: רונית ארגמן

לא ניתן לדמיין את החיים כיום ללא טכנולוגיה ואמצעי המדיה השונים. בעבר, עיקר השימוש היה בטלוויזיה, אך עם הזמן נוספו אפשרויות חדשות: מחשבים, טלפונים ניידים, אייפדים, קונסולות וגלישה באינטרנט, רשתות חברתיות ואפליקציות.

לשימוש במדיה יתרונות רבים, כגון: רכישת מידע, תקשורת מהירה, חשיפה לעולמות תוכן מגוונים ועוד. אולם, אל מול היתרונות עולים גם קשיים הנוגעים לתחומי החיים השונים ולמיניות האדם, במיוחד כאשר מדובר בילדים, מתבגרים ואוכלוסיות מיוחדות. אנשים עם מוגבלויות משתמשים במדיה, כמו יתר האוכלוסייה, מתוך סקרנות, רצון ליצור קשר עם אחרים, לחוש שייכות ומקובלות חברתית, רצון לחזק את ערכם העצמי, להפיג שעמום, לחפש ריגושים, לברוח ממצוקות ורגשות אותם הם מתקשים להכיל, ועוד. לרוב, השימוש במדיה נעשה ללא הדרכה, השגחה או בקרה.

'תרבות המסכים' רווחת בכל מקום. החשיפה מתחילה כבר בגיל הרך, ומלווה אותנו לאורך כל החיים, בזכות השימוש הנוח, הקל והזמין באמצעי הטכנולוגיה המתקדמים. המדיה העכשווית כוללת בעיקר: טלפונים חכמים, אינטרנט ואפליקציות, גלישה סביב השעון ושימוש אינטנסיבי במצלמה להעלאת חומרים. גם בקרב אנשים עם מוגבלויות יש עלייה משמעותית בשימוש בטלפונים ניידים ומחשבים, גלישה ברשת וברשתות חברתיות ושימוש באפליקציות.

השפעת המדיה על התפתחות והתנהגות מינית:

השימוש במדיה מייצר תחושה שאין כללים וגבולות ברורים וכי הכול מותר. האנונימיות מייצרת תחושת חופש לנהוג "איך שבא לי", ללא חשש לתת את דין על התנהגות לא ראויה. הפעילות מול המסך גורמת להרגשה שאין בצד השני מישהו המושפע מהפעולות הנעשות, דבר המלווה לעיתים גם בחוסר רגישות לפעולות אלימות ופוגעניות. במקביל, ישנה ירידה בנוכחות, בפיקוח ובבקרה של המבוגרים, ואף חוסר בערכים חברתיים מכוונים.

השימוש במדיה כולל, בנוסף לצריכת תכנים, גם יצירת והעלאת חומרים כתובים ומצולמים (כמו סלפי), והשתתפות פעילה אינטראקטיבית (משחקים ברשת, משחקים מיניים). כמו כן, מתקיימת פעילות רבה ליצירת קשרים חברתיים באמצעות צ'אטים ואפליקציות (ווטסאפ, אינסטגרם, סנאפצ'ט, טלגרם) עם דמויות מוכרות ו/או עם זרים. מצד אחד, יש אפשרות לבנות זהות בדויה ברשת האינטרנטית, מצב קריטי במיוחד בשלב של גיבוש זהות עצמית ומינית, או במצבים בהם הזהות אינה מגובשת. מצד שני, אחוז לא מבוטל של אנשים מוסרים מידע אישי על עצמם ברשת. לכן אנשים עם מוגבלויות, החשים בדידות וצורך לרצות את האחר, עשויים להתקשות בהבנת מצבים חברתיים ברשת, ומכאן עולה מידת הסיכון שלהם בשימוש במדיה זו.

החשיפה לתכנים מיניים ופורנוגרפיים הפכה אף היא להיות קלה וברובה אף "חינמית", באופן הנתפס כאנונימי מבחינת המשתמש. החשיפה נעשית באמצעות: אתרי סקס/פורנו, רשתות חברתיות (יוטיוב, אינסטגרם), אפליקציות מסרים (ווטסאפ, טלגרם), משחקי מחשב, חדרי צ'ט ווידאו צ'ט, סקסטינג

(העלאה או פרסום עצמי של תכנים, תמונות או סרטונים מיניים), פרסומות, סרטים וסדרות. חשוב להבין כי תעשיית המין והפורנו ברשת היא תעשייה כלכלית שונה מזו שבעבר - התכנים מכוונים לקהל צעיר (למשל: הפצת סרט פורנו תחת שם של תוכנית ילדים או תכנים מיניים מצוירים), התכנים בוטים ומציגים לעיתים פעילות מינית שאינה חוקית ו/או מוסרית כפעילות מינית לגיטימית (כגון סרטוני פורנו המדמים גילוי עריות או אונס). רבים מהחומרים מציגים נשים באופן 'זול' וכמי שמוכנות לכל מגע. פעילות מינית מוצגת תוך ניתוק בין החלק הגופני להיבטים חברתיים ורגשיים, ולעיתים אף מקושרת לאלומות. כמו כן, אין התייחסות למניעת הדבקות במחלות מין והריונות לא רצויים. למרות הידיעה כי לעיתים מדובר בתכנים מבוימים - הפורנו נתפס בעיני הצופה כהתנהגות מציאותית, וכך מוטבעת במוח. בנוסף, הפצת תמונות וסרטונים חושפניים מייצרת סכנת סחיטה כספית או מינית (למשל: מפגש במציאות לצורך קיום מגע מיני) ועלולה לדחוף להתנהגות מינית מסוכנת שלא הייתה מתקיימת ללא הנגישות למדיה זו. באופן כללי, ניתן לראות את השפעת המדיה במספר היבטים:

- א. **בלבול לגבי מושגים חברתיים בסיסיים** - קושי בהבחנה בין פרטי וציבורי, בין מוסרי ומותר מבחינה חברתית לבין אסור ופוגעני, בין התנהגות מינית מקובלת והתנהגות מינית בעייתית. ישנו טשטוש בין העולם הווירטואלי המוצג באינטרנט וברשתות החברתיות, לבין החיים עצמם.
- ב. **החשיפה הממוקדת והאינטנסיבית מביאה לפיתוח עמדות מיניות ונורמות התנהגות "חופשיות" יותר** - קיום מגעים מיניים בקבוצות או בפני אחרים הוא "cool", "החלפת וריבוי בני זוג כדרך להתנסות בכל", "מין לא מוגן זה הפחדות של מבוגרים", ועוד. ישנה התעסקות בתכנים מיניים כחלק מחיפוש ריגושים ורצון לחקות התנהגויות מיניות אליהן נחשפו. עמדות "חופשיות" יותר באות לידי ביטוי גם בקיום פעילות מינית בגיל מוקדם, התנהגות מינית לא מוגנת, תחלופה וריבוי בני זוג, עירוב של שימוש בחומרים מסירי עכבות (אלכוהול/סמים) יחד עם פעילות מינית, ועוד.
- ג. **החשיפה לתכנים אלה יוצרת עיוותי חשיבה לגבי מיניות, קשרים זוגיים ומשמעות המגע המיני בקשר הזוגי. עיוותי חשיבה אלו אף מובילים לעתים לתפוס את המגע המיני כפעולה מכנית מנותקת מהקשר.** כל אלה מביאים ליצירת ציפיות לא מותאמות, העצמה של התנהגות מינית של אחרים, חוסר שביעות רצון מהגוף ומתפקוד מיני עצמי, קושי בגיבוש הזהות והדימוי המיני, והתפתחות חרדות הקשורות למיניות או ליצירת קשרים זוגיים.
- ד. **החשיפה התכופה לתכנים ורמזים מיניים מגיל צעיר, עשויה להוביל להתנהגות מינית מסוכנת, ניצול ופגיעה מינית, וריבוי של הטרדות והצקות מיניות (בסביבת ילדים ובני נוער, בנוכחות דמויות מוכרות או זרות, בין ילדים למבוגרים, ועוד).**
- ה. **שימוש בחומרים ובהתנהגויות מיניות לוויסות עצמי, עד כדי פיתוח התמכרות למין ופורנו.**

כיצד הדבר בא לידי ביטוי בקרב אנשים עם מוגבלות?

הכניסה לרשתות חברתיות ואפליקציות לצורך יצירת קשרים - יכולה ליצור:

- **אכזבות רבות** - בשל קשרים לא מתאימים, חוויות דחייה, קנאה באחרים ותסכול, הטרדות, הצקות והעצמת תחושות הבדידות והמצוקה הנפשית.

- **קושי** בהבנת התכנים המיניים אליהם נחשפים, **בלבול** לגבי זהות מינית ומגדרית ואף **"מוצפות"** מינית גבוהה. בשל קשייהם הקוגניטיביים, רגשיים או התקשורתיים, היכולת לווסת ולנהל מוצפות זו היא נמוכה יותר ומביאה למכלול של מצבים בעייתיים: התנהגות מינית בעייתית (לא מותאמת וסיכונית), התנהגות כללית בעייתית (למשל התפרצויות), קשיים רגשיים (תסכול, חרדות), פיתוח תלות בתכנים מיניים (עד כדי התמכרות) ועוד. במצבים בהם קיימת מלכתחילה נטייה להתנהגות חזרתית או אובססיבית, הסיכון גדול עוד יותר.
- **ניצול ופגיעה מינית** - ככל שאנשים עם מוגבלות משתמשים יותר במדיה, כך עולה מידת הסיכון שלהם להיקלע למצבי ניצול ופגיעה מינית ברשת ובחיים. הקושי בהבנת מצבים חברתיים מעלה את הסיכוי לפתח קשר עם זרים, למסור מידע אישי וצילומים, ואף להגיע למפגשים אמיתיים, תוך הסתרת המידע מההורים או מאנשי הצוות במסגרת.
- בשנים האחרונות אנו נתקלים בעלייה במספר הצעירים עם מוגבלויות, המשתמשים במדיה באופן שאינו תקין, תוך הטרדות של אחרים, ואף ביצוע עבירות ברשת. פעמים רבות ללא הבנת חומרת ההתנהגות והשלכותיה על אחרים.

מה ניתן לעשות?

- ההתמודדות עם המדיה הפכה לאתגר חברתי מורכב, אולם ישנם דברים שניתן לעשות:
- פיתוח תקשורת שוטפת המתייחסת לשימוש מושכל במדיה (הגברת מודעות לסכנות וסיכונים) ולתכנים חברתיים ומיניים (חינוך למיניות בריאה). חשובה התקשורת הלא פורמאלית יחד עם תוכניות הדרכה מגיל צעיר, הכוללת לא רק את האדם עצמו אלא גם את סביבתו (משפחה, צוות המסגרת, ועוד).
- שימוש במדיה תוך יצירת כללים והגבלות (מספר שעות, סוג תכנים וכו') ויצירת הזדמנויות לפעילויות בשעות הפנאי ולפעילויות חברתיות מגוונות.
- התאמת השימוש במדיה ל: גיל, שלב התפתחותי, יכולות וקשיים.
- תיווך חיובי של תכנים ומסרים המועברים במדיה.
- חיזוק של חוקים וכללים חברתיים, נורמות התנהגות ומוסר.
- יצירת אמצעי בקרה ופיקוח, כולל תוכנות חסימה לתכנים שאינם מותאמים.
- הפנייה לייעוץ ולטיפול במקרה של התפתחות התנהגות בעייתית.

למדיה חלק משמעותי בחיים! קיימת חשיבות להעלאת המודעות למצבי הסיכון והפגיעה, למתן הכוונה על ידי מבוגרים אחראים ולבקרה וחינוך לשימוש נכון במדיה. אלה אמורים לסייע ברכישת מיומנויות של שיפוט וקבלת החלטות לגבי התנהגות חברתית ומינית ברשת ובכלל.